षा यजामः। त्रेधा विष्णुरुरुगायो विचक्रमे। महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षं। तच्छोणैति श्रवदृच्छमाना। पुण्यꣳ श्लोकं यजमानाय कृण्वती। अष्टौ देवा वसवः सोम्यासः। चतस्रो देवीरजराः अविष्ठाः। ते यज्ञं पान्तु रजसः पुरस्तात्। संवत्सरीणममृतꣳ स्वस्ति ॥ ६ ॥

यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु अविष्ठाः। पुण्यं नक्षत्रमभिसंविशाम। मा नो अरातिरघशꣳसागन्। क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः। नक्षत्राणाꣳ शतभिषग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः। शतꣳ सहस्रा भेषजानि धत्तः। यज्ञं नो राजा वरुण उपयातु। तन्नो विश्वे अभिसंयन्तु देवाः ॥ ७ ॥

तन्नो नक्षत्रꣳ शतभिषग्जुषाणं। दीर्घमायुः प्रतिरद्भेषजानि। अजएकपादुदगात् पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रतिमोदमानः। तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्व्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः। विभ्राजमानः समिधान उग्रः। आन्तरिक्षमरुहद्गां द्यां। तꣳ सूर्य्यं देवमजमेकपादं। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्व्वे ॥ ८ ॥

अहिर्बुध्नियः प्रथमा न एति। श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणां। तं ब्राह्मणाः सोमपाः सोम्यासः। प्रोष्ठपदा-